

IŻPAN (2) *sb m*

N sg iżpân (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Pan, członek warstwy uprzywilejowanej; w kalamburze utworzonym z połączenia wyrazów iż + pan w wyniku przekształcenia słowa „Hiszpan” (1) : iegli iáko pięknie ná nim [na panu] szátá leży/ tedy także [pochlebnik] drugiemu szepce: á prawdá iż práwy Hiżpan. Bá prawdá nokciu iż Iżpan/ bo by był iż chłop/ tedyby thák nie chodził. RejZwierc 50v.*

2. *W błędnej etymologii wyrazu Hiszpan (1) : HISZPANSKI ięzyk iáko iest od Włofkiégo różnieyfzy, [...] ták zász iest poważnieyfzy y mężnieyfzy niż Włofki, y włafnie lie ięzyk z przyrodzeniem szzedł, ták iż Etimologia fłowá tego po nálfzemu Iż pan, bárzo nie od rzeczy. JanNKar C4v.*

WG